خبر

سخنگوی وزارت بهداشت:

شبکه‌های استانی پیشگام مقابله با کرونا

دکتر جهانپور، سخنگوی وزارت بهداشت در دیدار با معاون امور استان‌های رسانه ملی با اهدای لوح سپاس وزیر بهداشت به دکتر دارابی، از مجموعه اقدامات معاونت امور استان‌ها در زمینه ارتقای آگاهی عمومی، جلب مشارکت وسیع اجتماعی و ارتقای روحیه مدافعان سلامت تقدیر و تشکر کرد. به گزارش روابط عمومی معاونت امور استان‌های سازمان صدا و سیما، دکتر جهانپور، سخنگوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، در دیدار با دکتر دارابی و به نمایندگی از وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، از عملکرد بسیار خوب معاونت امور استان‌ها در آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی پیرامون رعایت مسائل بهداشتی به اقشار مختلف جامعه تقدیر و تشکر کرد.

دکتر دارابی در ابتدای این نشست با اشاره به گستردگی فعالیت‌های شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی در مجموعه سازمان صدا و سیما اظهار کرد: ۸۰ شبکه رادیویی و تلویزیونی مربوط به معاونت امور استان‌ها که در قالب شبکه‌های استانی و سراسری فعالیت می‌کنند نقش تعیین‌کننده‌ای را در عرصه فعالیت‌های رسانه‌ای کشور دارند.

معاون امور استان‌های رسانه ملی با تاکید بر اهمیت ثبت همه اقدامات انجام گرفته در موضوع مقابله با کرونا خاطرنشان کرد: به همه مراکز استانی ابلاغ شده است که مستندهای ویژه‌ای در زمینه اطلاع‌رسانی و آگاهی‌بخشی و اقدامات کادر درمانی در مقابله با بیماری کرونا تولید کنند که بر این اساس ۶۶ مستند در این خصوص در استان‌های مختلف در حال تولید و ساخت است. وی ادامه داد: موضوع مستندهای پیش‌بینی شده در دو بخش در نظر گرفته شده است؛ نخست فعالیت کادر درمان در استان‌ها بوده و دومین مورد هم در حقیقت مستندسازی اقدامات دستگاه‌های مختلف در این زمینه است. دارابی از اضافه شدن بخش ویژه مستندها و برنامه‌های مربوط به مقابله با کرونا در جشنواره تولیدات مراکز استانی صداوسیما خبر داد و گفت: در جشنواره پویانمایی و برنامه‌های عروسکی هم این بخش در نظر گرفته شده است.

دکتر جهانپور، سخنگوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی هم در این نشست با اشاره به ضرورت قدردانی از مجموعه رسانه ملی به خاطر فعالیت گسترده در زمینه اطلاع‌رسانی پیرامون رعایت مسائل بهداشتی و جلوگیری از شیوع بیشتر کرونا گفت: سازمان صدا و سیما در این زمینه عملکرد بسیار خوبی داشت و معاونت امور استان‌ها و شبکه‌های استانی هم در این بین پیشتاز بودند به همین دلیل وزیر بهداشت تشکر ویژه‌ای از معاون محترم امور استان‌ها و دیگر مدیران و کارکنان این معاونت و همه همکاران در مراکز استانی رسانه ملی دارند.

سخنگوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با بیان این‌که در ماه‌های گذشته و با شیوع کرونا، رسانه ملی فعالیت‌های چشمگیری داشته است، خاطرنشان کرد: کار شما قابل‌ستایش است و لازم بود که برای قدردانی از زحمات‌تان هر چه زودتر این دیدار صورت بگیرد.

آی فیلم و «دردسر والدین»

سریال «دردسر والدین» به کارگردانی مسعود نوابی روی آنتن شبکه آی‌فیلم در افغانستان و تاجیکستان خواهد رفت.

به گزارش جام‌جم، پخش سریال «دردسر والدین» از امروز از کانال آی‌فیلم ۲ شبکه آی‌فیلم شروع می‌شود. این سریال که محصول سال ۱۳۷۲ است و نخستین پخش آن از شبکه سه سیما بود، درباره دو خانواده است که در کنار هم قرار گرفته و درگیر مسائلی می‌شوند. در خلاصه این سریال آمده است: علی پورحاتم که همسر خود را از دست داده، پس از درگیر شدن یکی از پسرانش با هم‌کلاسی خود، با مادر هم‌کلاسی پسرش که او نیز همسرش را از دست داده، آشنا می‌شود و ....

نماآهنگ «جوان پهلوان» تولید شد

نماآهنگ «جوان پهلوان» جمعه ۲۳ خرداد در برنامه «به خانه برمی‌گردیم» رونمایی خواهد شد.

به گزارش فارس، واژه پهلوانی از قدیم الایام با ورزش زورخانه‌ای گره خورده است؛ یکی از قدیمی‌ترین ورزش‌های ایران که در بین مردم نیز مقبولیت خاصی داشته و ورزشکاران این رشته علاوه بر تقویت قوای جسمانی، به دلیل رفتار و منش خاصی که در بعد انسانی و اخلاقی و جوانمردی داشتند، پهلوان نیز خطاب می‌شدند.

«پوریای ولی» و «غلامرضا تختی» دو نماد پهلوانی و جوانمردی در تاریخ ورزش ایران هستند که نام اکثر گودهای زورخانه در کشور نیز به نام آنهاست. مردانی که با تأسی به مولای خود علی(ع) در خارج از ورزش و در یاری به مستمندان و نیازمندان، گوی سبقت را از دیگران ربودند و در قلب عام و خاص در طول تاریخ جای گرفتند.

گفت‌وگو با بهزاد فراهانی که این شب‌ها با پخش سریال دلدار را روی آنتن دارد

سریال دزدان بیت‌المال را بسازیم

فاطمه عودباشی
رسانه

صدایش جدی و گیراست، اما لحن آرامی دارد. او را سالها پیش با نقش‌های ماندگاری مانند قائم مقام فراهانی و به ویژه معاویه در سریال امام علی (ع) به یاد داشتیم. اما چند سالی است به پدر مهربان سریال‌های تلویزیون تبدیل شده است. بهزاد فراهانی متولد سال ۱۳۲۳ تحصیل کرده تئاتر در فرانسه است. کار خود را از سال ۱۳۵۰ در سینما آغاز کرد و سال ۱۳۶۵ اولین سریال تلویزیونی اش با نام گرگ‌ها به کارگردانی داود میرباقری روی آنتن تلویزیون رفت و با بازی در نقش معاویه در سریال امام علی (ع) به اوج قله شهرت رسید. این روزها سریال دلدار با بازی او از شبکه آی فیلم پخش می‌شود و به بهانه پخش بازی‌اش در این سریال با او به گفت‌وگو نشسته‌ایم. فراهانی در این مصاحبه خبر از کتابی داد که خاطراتش را نوشته و به‌زودی چاپ می‌شود. از ناگفته‌هایش از سریال‌های امام علی (ع)، رعنا، کت جادویی و رادیو گفت که حتما خواندنش برای مخاطبان جالب خواهد بود. همچنین از وضعیت دستمزدهای بالای برخی هنرمندان، وضعیت معیشتی مردم و... گفته است.

این روزها سریال دلدار با بازی شما از شبکه آی فیلم پخش می‌شود. در زمان پخش این سریال در نشست خبری، انتقاد به دستمزد بالای برخی هنرمندان داشتید، در حالی که وضعیت معیشت مردم خیلی خوب نیست و حتی اشاره به نوید محمدزاده کرده بودید. هنوز هم چنین نظری دارید؟

مقصر دستمزدهای بالا، هنرمندان نیستند؛ ضمن این‌که من در این نشست حرف دیگری زده بودم و متاسفانه یکی از خبرنگاران که امیدوارم هرگز او را نبینم، جمله‌ام را به اشتباه منعکس کرد. در آن نشست درباره مدیریت کلان سینما و تئاتر گفته بودم که اشتباهات‌شان منجر به شکاف طبقاتی شده بود.

هنوز هم اعتقاد دارم عده‌ای دستمزد کلان می‌گیرند و بعضی دیگر بسیار نازل. نگاه به آخرین دستمزد رفیق بزرگ و اسطوره خوب بازیگری‌مان زنده‌یاد جمشید مشایخی، آدم را خجالت‌زده می‌کند؛ آن هم در زمانی که برخی هنرمندان دستمزدهای کلان می‌گرفتند. این موضوع ارتباطی به بازیگر، کارگردان و تهیه‌کننده ندارد، بلکه مربوط به مدیریت هنری در این مملکت است.

عدم درک آقایان از هنر و عدم درک از تفاوت‌های هنرمند و دیگر اقشار جامعه باعث چنین موضوعی شده است. به یاد دارم زمانی وزیر فرهنگ و ارشاد در مصاحبه‌ای هنر را با ماکارونی مثال زده و گفته بود همان‌طور که ماکارونی انواع متفاوت دارد، هنر هم جنس‌های متفاوت دارد. واقعا چنین تشبیهی، خجالت‌آور است. به همین دلیل می‌گویم مقصر مدیریت کلان هنر است. ببینید چه بلایی بر سر هنر آوردند؛ هنری که قرار بود در خدمت مردم باشد، اما تبدیل به چیزی شده که در سینما و تئاتر می‌بینید. به هر حال قشنگ نیست. اما درباره آقای نوید محمدزاده باید بگویم که او یکی از خادمان تئاتر و مرد یاریگری است.

در صحبت‌هایی که پیش از این داشتید خیلی روی هنر مردمی، مانور می‌دادید. منظورتان از هنر مردمی چیست؟

هنر مردمی یعنی هنری که پیگیر و پی‌جوی خواست‌های تاریخی مردم است.

و الان این‌طور نیست؟

معلوم است که نیست. خوب نگاه کنید زحمتکش‌ترین لایه‌های اجتماعی در مملکت ما کارگران هستند. کجای هنر ما به زندگی، معیشت، فرهنگ، آموزش و بهداشت این جماعت یا رعایا، کشاورزان و ... پرداخت کرده است. کجای ادبیات تلویزیون این روزها به زندگی کشاورزان به معنای واقعی می‌پردازد! مشخص است این هنر دربست در اختیار سرمایه‌داری است، حتی تبلیغاتی که الان انجام می شود، از ذهنیت ما خارج است. فکر نمی‌کنم در بهشت هم چنین وضعیتی وجود داشته باشد!

منظورتان تبلیغات تلویزیون است یا بیلبوردهای شهری؟

هر دوی این موارد. واقعیت این است که هنر از دیدگاه آقایان، پدیده‌ای است در خدمت رشد سرمایه، تجارت، کسب و کار.

در صحبت‌های خود تاکید کرده‌اید به سریال‌های مردمی. مختصات سریالی مردمی باید چگونه باشد؟

من چنین بایدی را در خودم سراغ ندارم. تئوریسین مسائل هنری هم نیستم. بازیگر هستم و فقط مسؤولیت انجمن بازیگران خانه تئاتر را به عهده دارم. ادعا نمی‌کنم من می‌دانم و دیگران نمی‌دانند، ولی من می‌دانم که دیگرانی که می‌گمارند، نمی‌دانند. اما مختصات سریال تلویزیونی که مدافع مردم باشد، جایش در گذشته زیاد خالی نبوده یا در سینما هم خالی نبوده است.

سریال هزاردستان کار زنده‌یاد علی حاتمی نمونه خوبی است که می‌شود مثال زد، یا فیلم نیاز اثر داودنژاد. آقایان راه خوبی پیدا کرده‌اند و می‌گویند هنر دربست در اختیار یک طبقه قرار نمی‌گیرد. من هم اعتقاد دارم هنر همه طبقات را پوشش می‌دهد.

پس لطف کنید از زندگی دزدانی که سرمایه مملکت و بیت‌المال را جمع کردند و بردند، سریالی بسازید. این شعار را قبول دارم که هنر برای همه اقشار تعمیم پذیر باشد، اما باید سمت‌گیری مردمی داشته باشد و به خواست‌های تاریخی مردم توجه کند.

شما از سریال هزاردستان به عنوان یک نمونه خوب سریال مردمی یاد کرده‌اید، آیا در سال‌های اخیر هم می‌توانید نمونه‌ای مثال بزنید.

گرچه کم و کاستی‌هایی داریم، اما کارهای خوب زیاد دیده‌ام؛ سریال امام علی(ع)، کارهایی که برادران نعمت ا... انجام دادند و من هم در آثارشان حضور داشتم. سریال و فیلم‌های سینمایی که برادران محمودی تولید کردند هم از آثار خوب، سالم و مردم‌پسند است.

در کارهای این دو برادر زندگی زحمتکشان جامعه را دیده‌ایم و ... در حالی که شجاعت نقد دولت را نداریم، اما از اندک فرصت‌های‌مان استفاده کنیم.

شما که تا این میزان دغدغه‌مند هستید چرا خودتان سریالی نمی‌سازید؟ البته به یاد دارم چند سال پیش سریالی را نصف و نیمه ساختید.

مگر در تلویزیون جایگاهی برای ما وجود دارد. مافیا فرصت کار کردن نمی‌دهد.

اگر در تلویزیون مافیا وجود دارد، پس چطور شما می‌توانید در سریال‌های تلویزیون بازی کنید؟ در سال‌های اخیر مجموعه هایی مانند دلدار، سایه‌بان، مدینه و ... از شما پخش شده است.

من کارمند تلویزیون هستم. دانشکده صدا و سیما کار کرده‌ام. هنرمند درجه اول تلویزیون هستم و سال‌های عمرم را در رادیو گذاشتم. چرا نمی‌توانم کار کنم؟ این سوال را از تلویزیون بپرسید. اگر نگاه به ۲۰ سال تلویزیون داشته باشید، متوجه می‌شوید تئاتری پخش نشده است. آیا ما کشور عقب‌مانده‌ای هستیم؟ آیا تئاتر نداریم؟ جواب این سوالات منفی است. پس چرا تلویزیون پخش نمی‌کند؟ بارها در این باره حرف زدیم و خب تکراری است حرف‌ها.

شما نقش‌های درخشان در کارنامه‌تان کم نداشتید. آیا قوتی که در نسل شماست، در نسل های جوان هم می‌بینید؟

این موضوع را در ذهن‌تان داشته باشید. هیچ آرتیستی در تاریخ بشری نبوده که برود و کسی جای او نیاید که بهتر از او نباشد. یعنی اگر روزی در جهان شخصیت بزرگی همچون هاری بور رفت، جای او براندو آمد. اگر براندو رفت، داستین هافمن آمد. این طور نیست که جایی خالی بماند. هر ملتی زایش استعدادهای بهتر را دارد. ضمن این که نسل جوان پوینده‌تر از نسل پیر است. در هر کشوری همین طور است. اگر در فرانسه هنرمندی همچون ژان گابن می‌رود، آلن دلون می‌آید، بنابراین هیچ کشوری خالی نمی‌ماند.

در میان نقش هایی که تا به امروز بازی کرده‌اید، آیا جای نقشی در کارنامه‌تان خالی است که برای ایفای آن وسوسه شده باشید؟

من هیچ وقت حسرت چیزی که به دست نیامده را نخوردم. حسرتی هم در دلم باشد، دموکراسی و عدالت اجتماعی است. اگر باشد همه چیز در جای خودش خواهد بود.

از این به بعد چطور؟

اگر روزی پیشنهاد شود، دوست دارم نقش آستروف، دایی وانیا چخوف را بازی کنم. اگر این نقش را بازی کنم به یکی از آرزوهایم رسیده‌ام، اما الان حسرت نمی‌خورم که نرسیدم. شاید شرایط چنین کاری پیش نیامده است. یا دوست دارم نقش سرهنگ خسرو روزبه را بازی کنم.

شما در مصاحبه‌هایتان چندین بار به صحبت امام خمینی (ره) اشاره کردید که تلویزیون باید دانشگاه باشد. از دیدگاه شما رسانه ملی چطور باید دانشگاه باشد؟

این حرف تازه ای نیست. دانشگاه بودن یعنی این که به فکر مردم باشیم. یعنی وقتی خانواده‌ها فقیر هستند، سفره‌هایشان خالی است و معیشت‌شان تلخ. تلویزیون باید نشان بدهد، نه این که همه تبلیغات بزرگ و کوچک خوردنی‌ها (ماست، شیر، ماکارونی و...) را نشان بدهد. وقتی سفره‌های خالی نشان داده شود، آن وقت دانشگاه می‌شود. دانشگاه یعنی یاد دادن به مردم.

در سال‌های اخیر شما بیشتر نقش پدرهای مهربان و دانای کل را بازی می‌کنید. آیا نقش‌های متفاوت برایتان نوشته نمی‌شود؟

اگر نوشته شود سعی می کنم خوب بازی کنم و اگر هم نقش خوبی نوشته نشود، خب بازی نمی‌کنم.

الان شرایط چطور است؟

از فاصله آخرین کارم تا امروز یک سال و نیم می‌گذرد.

شنیده‌ایم مشغول نگارش کتابی هم هستید. درباره‌اش می گویید؟

من کتابی نوشته‌ام که شامل ۵۴ قصه کوتاه است که شامل تمام خاطرات خوب گذشته‌ام است. به زودی این کتاب با نام پنجاه و پنج قصه، نوشته بهزاد فراهانی چاپ می‌شود.

ناگفته ۱ — پژوی دردسرساز

سر ضبط سریال رعنا بودم. در آن زمان پژوی ۳۰۴ داشتم. یک روز قبل از رفتن به محل ضبط در خیابان اصلی بودم که بانویی از خیابان فرعی به خودروی من زد. از آنجا که برف بود و خیابان‌ها لیز، ماشین او خیلی لطمه خورد، اما پژوی من آسیب کمتری خورد. بعد از چند دقیقه که آن بانو من را شناخت، خطاب به من گفت: خوبه دیگه بنزتان را خانه می‌گذارید و سوار لکنته می‌شوید تا پدر ماشین بقیه را در بیاورید! من هم از آن خانم عذرخواهی کردم.

ناگفته ۲ — پسر عموی قلابی

قبل از انقلاب من در رادیو هم فعالیت می‌کردم. روزی از میدان ژاله سوار ماشین شدم تا به میدان ارک بروم و در یک نمایش رادیویی بازی کنم. بانویی صندلی جلوی ماشین نشسته بود و با راننده صحبت می‌کرد. از سوی دیگر رادیوی ماشین روشن بود و از قضا نمایش من هم پخش می‌شد که نقش شیطان را بازی می‌کردم که اتفاقا نقش خاصی هم بود. همین خانم خطاب به راننده گفت: این آقایی که این نقش را بازی می‌کند، پسر عموی من است و هر شب دور هم جمع می‌شویم و کلی خوش می‌گذرانیم... من چیزی به او نگفتم، اما وقتی پیاده می‌شدم برگشتم به آن خانم گفتم: من بهزاد فراهانی هستم و شما را نمی‌شناسم و به سمت رادیو رفتم.

ناگفته ۳ — ساخت ۱۰۰ طبل برای سریال امام علی (ع)

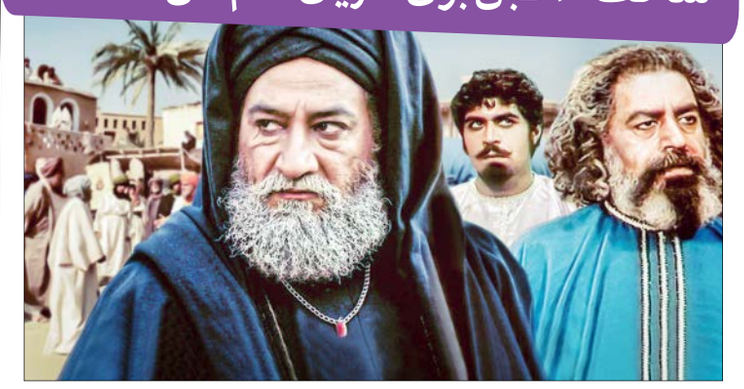

در یکی از صحنه‌های سریال امام علی (ع) که قرار بود نقش آقای فتحی گرفته شود، نیاز به صد طبل بود، اما سازنده دکور به خاطر کار فراوان نمی‌توانست از پس ماجرا بر بیاید. برای همین من پیشقدم شدم و گفتم این کار را انجام می‌دهم. همان زمان به مامور خرید گفتم که به چند شهر اطراف بندرعباس برود و پوط‌های حلبی را از مغازه‌ها بخرند.

همچنین خواستم پتو هم به میزان لازم داشته باشیم. با این پوط‌ها، طبل‌ها را درست کردیم و روی آن را با پتو و طناب های خرما مزین کردیم. صبح فردای آن روز همه طبل‌ها آماده شد و هیچ‌کس باور نمی‌کرد یک شبه صد طبل آماده شود.

ناگفته ۴ — دیگر با ما رفاقت نمی‌کنند

زمانی که بهزاد فراهانی سریال کت جادویی را با رامبد جوان بازی می‌کرد، او بسیار جوان بود و کم‌تجربه. این هنرمند در پاسخ به این پرسش که رابطه‌تان در آن زمان با جوان چطور بود، توضیح می‌دهد: راستش چیز خاصی یادم نمی‌آید، اما بیشتر در آن کار با هم رفیق شدیم.

وی در پاسخ به این سؤال که آیا هنوز رفاقت تان پابرجاست، می‌گوید: وقتی دوستان در تلویزیون صاحب جایگاه می‌شوند، نمی‌توانند با ما رفاقت کنند. آن هم با نگاهی که ما داریم (با خنده)

ناگفته ۵ — انگشت قائم مقام در رفت!

سر ضبط سریال قائم مقام بودیم و من نقش همین شخصیت را بازی می‌کردم. در آن زمان گروه، راننده‌ای داشت که جوان بود و اهل ورزش. ادعای قلدری هم می‌کرد. در یکی از صحنه‌ها او باید انگشت قائم مقام را زمانی که در حوض دست و پا می‌زد، می‌گرفت. او به حدی در این نقش فرو رفته بود که بی نهایت انگشتم را محکم گرفته بود و من هر کاری می‌کردم، نمی‌توانستم انگشتم را از دستش بیرون بکشم. از طرفی نمی‌شد صحنه راکات کرد. سرتان را درد نیاورم، بالاخره این انگشت را نجات دادم، اما انگشتم در رفت!